

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Icones sive imagines virorum literis illustrium

Reusner, Nikolaus

Argentorati, 1587

Matthevs Vvesebecivs

[urn:nbn:de:bsz:31-271751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-271751)

MATTHEVS VVSEBECIVS

Iureconsultus,

*Prompta fides, vs ingenij mihi prompta, vel oris:
Seu scribo, doceo seu sacra Iura pius.*

M. D. XXCVI.

MATTHAEVS VVESENBE CVS ANT-
uerpiae celeberr. Europæ emporio natus,
familiâ nobili & patriciâ, anno
M. D. XXXI.

Quum præstantissimum ingenium contulisset
ad summam iuris ciuilis, & ad perfectam re-
rum diuinarum & humanarum
scientiam:

Sub Gabriele Mudæo Iurecos, doctore Louanij
egregiè & eruditus, & exercitatus publi-
cè priuatimque:

Summum in vtroque iure gradum, vnâ cum
fratre Germano Andrea, studiorum
socio perpetuo, consecutus:

Scriptor iuris valde peritus, & Antecessor Ienæ
primò, dein Vitebergæ eloquens
pariter, ac doctus:

Quo in loco iuris doctrinæ publicè præfuit an. XVII.
Magna cum iuris ciuilis intelligentiâ, maxi-
mâque gratiâ:

Quum & consuleretur plurimum, & diceret, do-
ceretque ius in scholâ & foro, cum fide &
religione summâ:

Ingenium, laborem, fidem suam peræque prom-
ptam expeditamque, quandiu vixit, præ-
bens omnibus:

Antistes iuris, & Iustitiæ sacerdos maximus:
Commentarijs iuris Methodicis, & Responſis alijsq;
egregijs operibus, de verâ Iurisprudentiâ
præclarè meritus:

Obijt Vitebergæ A. Sal. M. D. XXCVI Aet. LV.

IN MATTHAEVUM VVESENBE-
cium Iurecol.

HENRICI BOLSCHENII.

Clara Vvesenbecij fert ora tabella: sed artem
Laude feret digna posteritatis honos.
Cui quod auita domus, quod nobile stēma, quod ar-
tustitia & iuris cura nitoreq; dedit: (dens
Id pietas animi, & vigil experientia legum
Auxit, & id calamo dextra potente refert.
Consilijs felix, grauis ore, excelsior acri
Iudicio, scriptis clarus, & arte potens.
Belga dedit: Saxo fouet: Itala regna ferentem
Iura, colunt: equat Gallia sola virum.
Assere summe Deus tua iussa verenda colentem:
Pro meritis viuant scriptaq; virq; suis.

M. VVESEBECIVS DE SE
ipso loquitur.

In Belgis natus, Germanis hospes in oris,
Exilij tolerans, quod fert Ecclesia, partem,
Conficio spacium peregrina flebile vita:
Dum verā vocor in patriā, qua sanguine parta est
Christe tuo: tu me post funera, magne sacerdos,
Suscipe, & extrema subduc discrimine lucta.
Mors tua vita mea est: tu debita lytra parenti
Soluisi moriens, ut per te viuere possim.

Hac

Hac ergo fretus spe non dubitante recondar
In mortem, dux Christe, tuam, quæ ianua vitæ est:
Vt tecum moriens, tecum ô mea vitæ resurgam.

IDEM DE SVIS INSIGNI-
bus gentilitijs.

Lilia cum armatis crescant argentea malis,
Quæ campo æthereo virgula fulva secat!
Illa VVesebecia sautrix Antuerpia gentis,
Temporibus lætis patria dives ait.
At modo conuersis (ut sunt mortalia) fatis,
In quæis nil stabile est, perpetuumq; nihil:
Ipsa sui haud compos, tacitè vix audeat illam
Nunc inter ciues annumerare suos.
Ergo funesta si conuenientia sorti
Pingere vis pictor stemmata, pinge crucem.
Hoc, ait, in signo vinces, Deus: hæc rata sunt,
Christiadum sacra symbola militia.

NICOLAI REVSNERI.

Consilio, Iurisq; potens VVesebecius arte:
Constituit magnâ quam ratione scholis:
Ille sacer legum interpres, iurisq; sacerdos:
Sulpitius verè, Teutona terra, tuius:
Annis quem tot Iena, tot & Viteberga docentem
Audiit, & coluit Saxonis aula diu:
Occidit heu, subitò simul & Themis occidit: vno
O quantæ est iuris facta ruina die. c

Hoc meritum est nostrum: Iuris reverentia nulla:
Ius, Astraea, Themis linquit & ipsa solum.

PRAETERMISSVM.

Columnam vnam in Elogio Io. Sebast.
Pfauseri omiffam, huc appo-
nere libuit.

Tristi funere mæret interemptum.
Mæret publica res pium parentem:
Mærent eximium schola patronum:
Mærent, quot quot in orbe sunt piorum.
Et nunc it per iter serenus altum
Illuc, vnde negant redire quenquam:
Ac curis hominum, malisq; liber,
Stellis pulcrior, aureoq; Phæbo,
Fulget ante Deum: novoq; in orbe
Sertum iustitiæ ferens beatæ,
Pro vitæ spolijs laboriosa,
Vitæ gaudia possidet perennis.

P. CANDIDI.

Cæsaris augustas docuit Pfauserus ad aures
Præco celebrandi dogmata sacra Dei.
Quantò maior erat, quem tu Pfausere docebas
Sacra, alijs tantò tu quoque maior eras.

ERRATVM.

Sub effigie Eob. Hesi, lege, Rex ego sum vatum.

IN-

IN MATTHIAM ZELLIUM CAE-
sarisbergium.

Euangelium Dei donum.

IOAN. LAVTERBACHII.

Salutis est doctrina munus à Deo.
Argentina, Dei te patrum Zellius auo,
Talis, qui cepit verba docere, fuit.
Pertulerit quantos inuictâ mente labores,
Pro tenebris studuit dum reuocare diem:
Florens est testis Respublica: testis in altâ
Qui tunc auditor sedulus eade fuit.
Dante Deo obtinuit pulsâ lux clara tenebris:
Vt niueo tandem redderet ore diem.
Hanc seruare Deus multos dignare per annos:
Vt niueo spargat clara nitore diem.
Quod luci tenebra cedunt, verbumq; salutis
Quod passim regnat, munus id omne Dei est.

NIC. GERBELL.

Sex & viginti Christum docet impiger annis:
Primus & insuetum Zellius vrget opus.
Insensus Papa, scelerumq; acerrimus hostis:
Nec minus & molles sauis in hypocritas.
Parte aliâ nunquam, quos dura premebat egestas,
Auxiliatrices deseruere manus.
Moribus & vitâ doctrinam expressit: & ipsi
Mors fuit haud aliud, quàm sopor esse solet.

ANONYMI.

Exegit decies septenos Zellius annos:

Triginta in summâ hic Parrochus ade fuit.

Quinque Euangelium docuit per lustra renatum.

Hostis hypocriſeos, Pontificumq; grauis.

Censor erat ſclerû uehemens: quæq; ore profeffus

Exprefſit vitâ pauperum vbique pater.

Lingua loquebatur. quæ corde animoq; ſedebant:

Nec quicquam inflatâ mente ſuperbus erat.

Omnium obit tandem luctu (mirabile viſu)

Dum ſedet, & ſanctas fundit ad aſtra preces.

IOANNIS SAPIDI.

Hoc Matthias iacet ſepulcro Zellius;

Qui Chriſtiani ſunctus officio ſacro

Praconis apud Argentoratum, plus minus

Annis viginti ſex, eâ ſimul fide,

Eâ ſimulq; diligentia: ut opere

Sategerit præſtare quoque, quod docuerat.

Hinc eius in demortui funus dolens

Et mœſta prodijt ſere omnis ciuitas.

Is fruitur illâ nunc beatitudine,

Ad quam ſuum gregem vocauit ſedul.

Optabilis mors, quæ benè morientibus

Finis ſui, æternæq; vitæ exordium eſt.

MICH. TOXITAE.

Primus in hac veram doctrinam Zellius vrbe,

Erroribus purgauit à quam plurimis.